

OBRED ZAKLJUČKA SVETEGA LETA V KRAJEVNIH CERKVAH

PREDHODNA NAVODILA

Obred zaključka svetega leta 2025 v krajevnih cerkvah zadeva cerkve rimskega obreda. Vzhodne cerkve lahko pripravijo obred zaključka v skladu s svojim liturgičnim redom, ob upoštevanju temeljnih in bistvenih elementov samega obreda.

1. Dan

Papež Frančišek je v buli *Spes non confundit* določil, da se sveto leto v krajevnih Cerkvah zaključi v nedeljo, 28. decembra 2025, na praznik Svete družine Jezusa, Marije in Jožefa.

2. Kraj

Zaključek svetega leta poteka z obhajanjem evharistije, ki ji škof predseduje v stolnici, materi vseh cerkva v škofiji. Evharistija ob zaključku svetega leta je edina in se obhaja v stolnici. Če pa je v škofiji konkatedrala, je v skladu s kanonskim pravom tudi ta lahko mesto zaključne evharistije. Za obhajanje v konkatedralni cerkvi lahko škofa nadomešča posebej imenovani delegat. Izključeno je, da bi obhajanje ob zaključku potekalo v drugih cerkvah v škofiji, vključno s svetišči ali drugimi pomembnejšimi cerkvami.

3. Praznovanje

Obhajanje evharistije je v obliki stacionarne maše (prim. *Cæremoniale Episcoporum*, 120). S škofom somašujejo vsi duhovniki; diakoni, akoliti, lektorji in drugi liturgični sodelavci opravljajo svoje službe (prim. *Sacrosanctum Concilium*, 26-28; *Cæremoniale Episcoporum*, 119). Poskrbeti je treba, da vabilo doseže vse

vernike. Obhajanje evharistije je priložnost za zahvalo Gospodu za vse, kar je storil v tem posebnem letu molitve in spreobrnjenja.

Posebej je treba poskrbeti za:

- osrednjo vlogo svetoletnega križa;
- prošnje vernikov;
- prinašanje darov;
- obhajilo pod obema vrstama;
- zahvalno pesem;
- molitev nad ljudstvom ali slovesni blagoslov;
- odslovitev.

4. Svetoletni križ

Križ, ki je bil ob odprtju svetega leta prinesen v procesiji in bil vso leto postavljen v bližini oltarja, naj bo primerno okrašen s cvetjem.

5. Prošnje vernikov

Prošnje vernikov izražajo molitvene namene občestva, da posreduje za Cerkev in za ves svet, kot nadaljevanje prošenj, ki jih je ljudstvo v tem svetem letu izrekalo Bogu. V obredniku je predlagan obrazec; vendar lahko vsaka skupnost pripravi prošnje vernikov, ki izhajajo iz njihove lastne duhovne in skupnostne izkušnje, doživete med letom. Predlagana oblika predvideva, da diakon oznani molitveni namen; sledi trenutek tišine, potem pa bralec izreče prošnjo, na katero skupnost odgovori s petjem.

6. Prinašanje darov

Med prinašanjem darov se za obhajilo vernikov prinese kruh in vino. V duhu svetega leta, v katerem so se vse dobrine prerazporedile, da nikomur ne bi manjkalo potrebno, se pozornost do ubogih lahko konkretizira z ozaveščanjem občestva o dejanskih dejanjih ljubezni, ki se naj nadaljujejo tudi po svetem letu, in z oblikovanjem slovesnosti tako, da med prinašanjem darov ne manjkajo tudi darovi za uboge (prim. *Splošna ureditev Rimskega misala*, 73).

7. Obhajilo pod obema podobama

Primerno je deliti obhajilo pod obema podobama. »V tej obliki je namreč znamenje evharističnega obeda popolneje razvidno; in jasneje je izražena Božja volja, s katero se potrjuje nova in večna zaveza v Gospodovi Krvi kakor tudi odnos med evharističnim obedom in eshatološkim obedom v Očetovem kraljestvu« (*Splošna ureditev Rimskega misala*, 281).

8. Zahvalna pesem

Po molitvi po obhajilu škof vernike pozove, naj se Gospodu zahvaljujejo in ga slavijo za milost svetega leta in odpustke. Zato se poje zahvalna pesem.

9. Molitev nad ljudstvom ali slovesni blagoslov ter odslovitev

Obhajanje evharistije sklene molitev nad ljudstvom ali slovesni blagoslov. Besedila se navezujejo na teme svetega leta in kličejo nad ljudstvo Božjo pomoč, da se, po posebni izkušnji svetega leta, občestvo, ki je izkusilo odpuščanje in je okrepljeno z milostjo posebnega časa molitve ter Gospodove bližine, lahko vrne k vsakdanjemu ritmu življenja.

Diakonova odslovitev, vzeta iz prvega pisma apostola Petra, povzema teme pričevanja za vero, za upanje in za preoblikovanje življenja po skrivnosti, ki je v bogoslužju objahana.